

Den 6. november 2008 kl. 09.00 blev retten sat på Domhuset af [redacted] Dommer [redacted] med [redacted] Domsmand 1 og [redacted] Domsmand 2.

Retsmødet var offentligt. Reglerne i retsplejelovens §§ 66, stk. 2, og 91 er overholdt.

SS 22-1456/2008

Anklagemyndigheden
mod

[redacted] Tiltalte 1

[redacted] CPR nr. (Født 1984)

[redacted] Tiltalte 2

[redacted] CPR nr. (Født 1985)

[redacted] Tiltalte 3

[redacted] CPR nr. (Født 1985)

Anklagemyndigheden
mod

[redacted] Tiltalte 4

[redacted] CPR nr. (Født 1950)

Politiassessor [redacted] Anklager [redacted] var mødt for anklagemyndigheden.

Sagens bilag var til stede.

Advokat Mikael Skjødt var mødt som beskikket forsvarer for [redacted] Tiltalte 2 .

Advokat Jan Schneider var mødt som beskikket forsvarer, for [redacted] Tiltalte 1 [redacted].

Advokat Troels Lind Pedersen var mødt som beskikket forsvarer for [redacted] Tiltalte 3 .

Advokat Lars Henriksen var mødt som beskikket forsvarer for [redacted] Tiltalte 4 [redacted].

Som tolk fungerede [redacted] Tolk 1 .

De tiltalte blev fremstillet i retten.

Retsformanden bemærkede, at anklageren den 5. november anmodede om, at der skal afsættes yderligere 1 til 2 dage til hovedforhandlingen, og at forsvarerne blev bedt om at finde to dage, hvor de alle ville være i stand til at møde.

Advokat Troels Lind Pedersen oplyste, at de første 2 dage, hvor alle forsvarere kan give møde, er fredag den 23. januar 2009 og fredag den 30. januar

2008. Den 30. januar 2009 er under forudsætning af, at advokat Jan Schneider kan få aflyst en sag ved Retten i Sønderborg.

Retsformanden bemærkede, at retten forventer, at advokat Jan Schneider giver besked om, hvorvidt det kan lade sig gøre at få aflyst sagen den 30. januar 2009 i Sønderborg.

Anklageren oplyste, at baggrunden for, at han frafaldt vidnet **Person 1** er, at hun har oplyst, at hun ønsker at udnytte sin ret til ikke at afgive forklaring.

Advokat Jan Schneider bekræftede, at **Tiltalte 1** stadigvæk er kæreste med **Person 1**, og at hun overfor ham har tilkendgivet, at hun ikke ønsker at afgive forklaring.

Anklageren oplyste, at vidnet **Person 2** er nævnt i anklageskriftets forhold 1 c og d, og han er fortsat sigtet for de 2 hæleriforhold. **Person 2** opholder sig i udlandet, og han oplyst, at han ikke er indstillet på at afgive forklaring. Hvis han bliver hentet til retsmødet, vil han fastholde, at han ikke vil udtale sig. Anklageren frafaldt derfor aføring af dette vidne.

Forsvarerne havde ingen indvendinger herimod.

Tiltalte 2 forklarede videre, at han påbegyndte afsoning den 11. september 2007. **Tiltalte 3** besøgte ham jævnligt, og de talte også sammen i telefonen. Det kan godt passe, at det var næsten dagligt, at de talte sammen. Forretningen med **Tiltalte 3** og **Person 3 (P3)** kom først i gang, mens han sad i fængsel. De havde prøvet at få det "op at køre", inden han skulle starte afsoning. **Tiltalte 3** havde nævnt, inden tiltalte begyndte afsoningen, at han kendte en person, der kunne "nogle tricks" med biler. **Tiltalte 3** skulle ned at tale med personen, lige inden tiltalte skulle begynde afsoning. Tiltalte var interesseret i det med bilerne, men han kunne ikke deltage i det praktiske, mens han afsonede. Hvis det kom "op at køre", og hvis det passede, det han fik at vide, var han interesseret.

Anklageren afspillede samtale nr. 1, samtale mellem **Tiltalte 3** og **Tiltalte 2** den 7. september 2007 kl. 18.38, fra 20. linie forinden.

Tiltalte forklarede hertil, at samtalen nok handlede om den tur, som **Tiltalte 3** og **Tiltalte 1** skulle på til Tyskland. De skulle mødes ude ved tiltalte. "Navn 1" er **Tiltalte 1**. Han havde sagt til **Tiltalte 3**, at han ville prøve at finde nogle personer på Kragsskovhede, der kunne hjælpe. Det var jo et kriminelt miljø, og de kunne måske hjælpe med nogle biler. Det kunne have været OK med en tur til Hamburg, inden han skulle ind at afsone. Han håbede sådan set på, at **Tiltalte 3** sagde, at han ikke skulle med, men hvis **Tiltalte 3**

gerne ville have haft ham med, var han indstillet det.

Anklageren afspillede samtale nr. 4, samtale mellem [Tiltalte 3] og [Tiltalte 2] den 8. september 2007 kl. 13.40.

Tiltalte forklarede hertil, at han tror, at [Tiltalte 3] havde spurgt, om han kunne låne hans bil. Der havde været noget vrøvl med [Tiltalte 3's] bil. [Tiltalte 3] måtte gerne have lånt hans bil. Han har selv tit lånt [Tiltalte 3's] bil.

Anklageren afspillede samtale nr. 7, samtale mellem [Tiltalte 3] og [Tiltalte 2] den 13. september 2007 kl. 19.07. Opkald fra [Tiltalte 3's] almindelige telefon til et fastnetnummer på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at han mener, at telefonen, [Tiltalte 3] ringede til, er en mønttelefon. Det er en telefon, som alle har adgang til. Den kammerat, der skulle mødes med [Tiltalte 3], skulle hente nogle hormoner til ham. De kaldes "de små". Han havde nævnt overfor [Tiltalte 3], at han gerne ville tage 10-12 kg på under afsoningen, og at han skulle bruge noget hjælp. Når [Tiltalte 3] siger, at han måske ikke kan, tror han, at [Tiltalte 3] mente, at han måske ikke kunne skaffe hormonerne.

"Går det godt udenfor?" handler om det, han skulle starte op med [Tiltalte 3] og [P3]. Han mener, at det var [Tiltalte 1] som [Tiltalte 3] sagde var "helt fucked up". "Har han fået styr på de ting?" handlede om, at [Tiltalte 1] havde været til møde med [Tiltalte 4] vedrørende bilerne. Da han spurgte [Tiltalte 3], om han havde styr på det, talte han igen om firmaet.

"Hvornår sker der noget så?" og "Den tager vi lige på søndag" handler om bilerne. Han var "tændt på" at være med i det med bilerne. Han havde regnet med, at det ville sikre ham. Når [Tiltalte 3] siger, at han var alene, handlede det om firmaet. Der var blevet oprettet noget i [P3's] navn, så nu havde [Tiltalte 3] for alvor travlt. Det var ikke bilerne, de snakkede om, for det var slet ikke kommet i gang.

Anklageren afspillede samtale nr. 9 mellem [Tiltalte 3] og [Tiltalte 2] den 20. september 2007 kl. 19.41. Opkald fra [Tiltalte 3's] telefon til mønttelefonen på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at når [Tiltalte 3] siger, at der er en masse problemer, drejede det sig om det falske firma med [P3]. De havde været involveret med nogle forskellige mennesker, som skulle aftage nogle ting, men det viste sig, at der var mere, end de kunne aftage. På det tidspunkt havde [P3] lige fået sit momsnummer. På nogle dage var [P3] klar, andre dage var han ikke. Tiltalte kendte også en masse mennesker fra "Heden", som kunne aftage nogle ting. "Dreje den lidt" handlede om, at de skulle manipulere de forskellige parter. [P3] skulle momsregistreres og op-

rette et firma og gå ud at købe ind. Herefter skulle han og Tiltalte 3 sælge tingene til forskellige personer. Han vidste godt, at Tiltalte 3 skulle til udlandet. "Så er vi fandeme glade" handler om, at de forhåbentlig havde fået nogle gode nyheder, så de kunne komme i gang med det med bilerne. De ville gerne have nogle fakta på bordet. Han var rimelig interesseret i at få det "op at køre". Det var ikke narko, de talte om. Hvis de havde snakket om amfetamin, kunne han lige så godt have sagt det. Han havde ikke turdet købe så meget amfetamin som Tiltalte 3 talte om, at han ville gøre.

Han var "hooked" på at starte et rengøringsfirma. Han brugte al sin tid under afsoning på at få det op at køre. Han ville gerne ud af kriminaliteten. Han manglede startkapital. Han kunne få startkapital ved at sælge noget amfetamin, hvis Tiltalte 3 fik det på et tidspunkt. Han kunne også skaffe startkapital via det med bilerne eller det falske firma, han og Tiltalte 3 havde med P3. Han vidste ikke, hvor meget han skulle bruge i startkapital. Han levede lidt i en drømmeverden. Han regnede med, at han skulle bruge 100.000 kr. Det kunne han ikke have skaffet ved at sælge 3 kg amfetamin. Det med P3 begyndte at smuldre, mens tiltalte afsonede. Da han kunne se, at det ikke kunne blive en realitet, sagde han til Tiltalte 3, at han var interesseret i at købe 3 kg amfetamin.

Tiltalte 3 skulle afsted igen. Han skulle ned for at snakke om bilerne. Det var hans fornemmelse, at det gik fint på det tidspunkt. Så vidt han husker, var der planer om, at Toyotaen snart skulle afsted. De kunne først se, hvordan det gik, når den var blevet afleveret. Han vidste, at hvis de fik fat i nogle stjålne biler, kunne de få betaling i diamanter. Når han tænker på diamanter, tænker han på mange penge. Han tænkte på det som en kanon god forretning. Han tror, at Tiltalte 3 fortalte ham, at Tiltalte 1 havde fået en sten, og at der var noget galt med den. Han holdt sig orienteret om det med bilerne. Person 4 (P4) virkede interesseret i at være med, og han sagde til ham, at han kunne tale med Tiltalte 3 om det.

Anklageren afspillede samtale nr. 13 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 23. september 2007 kl. 17.54. Opkald fra Tiltalte 3's telefon til mønttelefonen på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at han tror, at det var Tiltalte 4, der var gal over, at det var gået galt med nogle diamanter, efter at Tiltalte 1 havde været dernede. Tiltalte 3 havde det med at blive lidt stresset, hvis det ikke gik efter planen. Der var åbenbart problemer med nogle diamanter. Diamanter og biler er i den forbindelse det samme. Han har ikke styr på, hvornår der blev sendt biler afsted, men hvis Tiltalte 1 havde fået nogle diamanter, må der vel være afleveret en bil. Bilerne skulle afleveres, før de fik diamanter. Han ved ikke, hvornår der er blevet byttet hvad. Han blev informeret over telefonen.

Anklageren afspillede samtale nr. 14 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 7. oktober 2007 kl. 17.06. Opkald fra Tiltalte 3's

██████████ telefon til mønttelefon på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at han på det tidspunkt havde talt med 2 personer fra Kragsskovhede, som havde fortalt, at de kunne skaffe alle de biler, de havde lyst til. Han fortalte det til Tiltalte 3, som blev "varm", fordi de 2 personer havde sagt, at de kunne stjæle firehjulstrækkere. De personer, han og Tiltalte 3 havde udenfor, kunne ikke finde ud af at stjæle firehjulstrækkere. Han spurgte Tiltalte 3, om det blev til noget. Han havde sagt til Tiltalte 3, at han skulle finde ud af, om det kunne lade sig gøre, hvis der kom en større mængde biler - hvad de måtte koste, om der skulle være en stor motor osv. Det hastede, fordi der kun var 1 måned til, at han skulle løslades. Hvis han skulle have en ordentlig aftale på plads med de personer, han kendte fra fængslet, skulle det snart være. Han og Tiltalte 3 havde talt om, at hvis de fik 20 firehjulstrækkere til en værdi af 5 millioner kr. havde de regnet med, at de kunne få halvdelen af den tyske værdi, og så kunne de blive rige. De parter, som skulle skaffe bilerne, sad han i fængsel med, men det var Tiltalte 3, der havde kontakten til en person i udlandet, det ville købe bilerne. Han ved ikke, hvordan de personer, han sad i fængsel med, ville skaffe alle de firehjulstrækkere. De ville stjæle dem på en eller anden måde.

Han ved ikke, hvor langt Tiltalte 3 på det tidspunkt var i planerne om amfetamin-køb. Indtil Tiltalte 3 sagde "Jeg får 40 hjem", tog han det med "et gran salt". Det kom lidt for tæt på, at hans bedste kammerat ville købe så meget amfetamin. Det var først, da Tiltalte 3 sagde, at han "fik 40 hjem", at han kunne regne ud, at Tiltalte 3 havde tænkt sig at realisere det med køb af amfetamin. Et eller andet sted håbede han på, at det kun var snak. Tiltalte 3 er hans bedste kammerat, og det var farligt at "lege" med det amfetamin. Efter den samtale, sagde han til Tiltalte 3, at hvis det var rigtigt, at han fik amfetamin hjem, ville han gerne købe 3 kg.

Diamanter var i hans øjne lig med dollartegn og er det samme som penge. Han kunne ikke forestille sig, at det ville blive svært at sælge dem. Han har ikke forstand på diamanter. Det var ikke så svært at sælge 3 kg amfetamin. Han har siddet i fængsel 7 gange, og han har nok siddet sammen med 50 narkohandlere. Han havde spurgt nogle personer, om de var interesserede i at købe amfetamin, hvis det blev aktuelt, at hans kammerat fik noget. Han ved ikke, om det ville have været nemmere for ham at afsætte diamanter, for så langt kom han aldrig. De skulle bare have noget af stor værdi for bilerne, og så måtte de "tage den derfra".

Anklageren afspillede samtale nr. 15 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 10. oktober 2007 kl. 19.00 opkald fra Tiltalte 3's telefon til mønttelefonen på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at samtalen handler om firmaet med P3. Han tror, at han skulle på orlov, og det var derfor, han spurgte, om Tiltalte 3 var hjemme. Det var bare af nysgerrighed. Tiltalte 3 sagde, at han var

hjemme om morgenen, så han kunne næsten regne ud, at Tiltalte 3 skulle ned at tale med ham gutten, han kendte. Han havde sagt til Tiltalte 3, at han skulle finde en person fra Ålborg, som han havde haft nogle problemer med på "Heden". Det var en, han havde været "oppe at toppes med" i træningsrummet, og pludselig var personen væk. Han ville gerne stå "face to face" med ham. Han vidste, at personen var fra Ålborg. P4 var også fra Ålborg, så han havde spurgt P4, om han kunne finde ud af, hvem han var.

Anklageren afspillede samtale nr. 16 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 11. oktober 2007 kl. 11.56. Opkald fra Tiltalte 3's telefon til mønttelefonen på Kragsskovhede.

Anklageren afspillede samtale nr. 25 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 16. oktober 2007 kl. 11.22. Opkald fra Tiltalte 2 via mønttelefon på Kragsskovhede til Tiltalte 3.

Tiltalte forklarede hertil, at det var en Toyota RAV4, der blev smadret. Den person, Tiltalte 3 kendte, som tog imod bilerne, blev tosset. Han var ikke interesseret i at høre, hvem den person, der tog imod bilerne, var. Tiltalte 3 var tiltaltes bedste kammerat, og han regnede med, at Tiltalte 3 havde styr på det. Han var også ligeglad med, hvor diamanterne kom fra. Han troede bare, at der skulle leveres en bil. "Fordi den anden gik i vasken" handlede om, at han havde hørt, at der skulle en anden bil derned. Tiltalte 3 havde lavet en aftale om en bil før Toyotaen. "Dem fra Ålborg" snakkede åbenbart bare og lovede mere, end de kunne holde. Han tror, at det var Person 2, der ikke havde nogle penge med derned, så han skulle køre med Tiltalte 1 hjem. Tiltalte 1 var ikke så glad for Person 2. "Nu kan alting blive stoppet" handler om, at det der var gang i med bilerne, kunne blive stoppet. Det var åbenbart ikke bare et spørgsmål om pris. Det var derfor, at han lød overrasket.

Anklageren afspillede samtale nr. 27 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 22. oktober 2007 kl. 20.22.26. Opkald fra Tiltalte 3's telefon til Tlf nr. 1

Tiltalte forklarede hertil, at Tlf nr. 1 var en mobiltelefon, han havde på "Heden". Man må egentlig ikke have mobiltelefoner der. P3 er P3. De havde snakket om, at de ville starte et autoværksted. Tiltalte 3 havde en kammerat, som var en god mekaniker. Tiltalte 3 havde købt Vectraen til værkstedet. Den skulle renoveres og sælges videre - helt reelt. Det var P3, der ikke fattede en skid. Han havde sat P3 i kontakt med nogle personer i Ålborg i forbindelse med firmabedraget, og de gad ikke have ham med. P3 skulle bare oprette et firma, og personerne fra Ålborg ville "lege P3's ansatte" og bestille nogle ting. P4 var nok involveret i det med bilerne. Når han talte med P4, var det også omkring bilerne. Det var primært det med rengøringen, han talte med P4 om. Det var P4, der kunne få ham i gang med det med rengøringen. Da

tiltalte kom ud af fængslet, bakkede P4 ud, fordi han ville være frisør i stedet for. Så vidt han ved, var P3 ikke involveret i det med bilene. P3 var ikke "den skarpeste kniv i skuffen". Det var P3 der var "helt fucked op". Han tror, at Tiltalte 3 havde fortalt, at Tiltalte 1 skulle mødes med personen, og han spurgte Tiltalte 3, om han selv skulle med.

Foreholdt, at onsdag den 24. oktober 2007 var den dag, hvor Tiltalte 3 og Tiltalte 1 mødtes med Tiltalte 4 i Hamborg, forklarede tiltalte, at han ikke havde kendskab til en Volvo. Han ved noget om en Toyota RAV4 og en Opel Astra. Tiltalte 3 havde fortalt ham, at han havde en aftale med personen i udlandet, og at han skulle ned at mødes med ham. Det var det, Tiltalte 3 mente, da han sagde: "Det jeg snakkede om, det sker onsdag". Han kunne lige så godt have sagt det, hvis han også kendte til Volvoen. Han vidste ikke oprindeligt noget om Opel Astraen, men han fandt ud af det senere.

Anklageren afspillede samtale nr. 28 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 23. oktober 2007 kl. 12.16.19. Opkaldt fra Tiltalte 3's telefon til Tlf nr. 1

Tiltalte forklarede hertil, at samtalen handler om, at Tiltalte 3 ikke tager til Holland, men bare tager til Hamburg. Tiltalte 3 havde fortalt ham, hvor han havde mødtes med den person, han kendte. Han er så gode venner med Tiltalte 3, at der ikke skulle ret meget til, før han vidste, hvad Tiltalte 3 talte om. De var nok også forsigtige med, hvad de talte om i telefonen.

Anklageren afspillede samtale nr. 45 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 26. oktober 2007 kl. 16.13.56. Opkaldt fra Tiltalte 3's telefon til mønttelefon på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at han ikke har lyst til at udtale sig om, hvem "ham deroppe nordpå" er. Han kan ikke se, at der er nogen grund til at blande for mange folk ind i det. Han har kun udtalt sig om de personer, der er med i sagen. Han snakkede om firmabedrageriet med Tiltalte 3 og P3, og Tiltalte 3 sagde, at de havde flere udgifter end indtægter. "Er der krise med det andet?" handler om det med bilerne. Det var ikke hans forretning på det tidspunkt, men det var hans kommende forretning. Han og Tiltalte 3 havde aftalt, at fordi Tiltalte 3 kørte derned så mange gange, skulle han bruge nogle af de penge, de havde tjent på firmaet, til at sponsorere Tiltalte 3's udgifter. Det var så de kunne få det op at køre, så han også kunne komme i gang med det, når han kom ud. Han var med til at finansiere det benzin, Tiltalte 3 skulle bruge. Han var også med til at sponsorere et hotelophold for Tiltalte 3. Han skulle ikke selv på det tidspunkt have del i fortjenesten, hvis der kom noget ud af det. Han ønsker ikke at udtale sig om, hvem det var, der ville brænde dem af. Der var to personer, som Tiltalte 3 havde fortalt om, der var interesseret i det, de kunne få gang i. Tiltalte 3 havde snakket med dem flere gange, og de havde sagt, at de gerne ville med ned at tale med den person, Tiltalte 3 lavede aftalerne med. Det var ikke fastlagt, at de andre skulle være

med, men de havde været interesserede. Tiltalte 3 havde sagt til dem, at de kunne køre med ham derned, men de "brændte ham af". "Snakker de bare igen?" handlede stadigvæk om de 2 personer. De skulle åbenbart på ferie. Han ved ikke, hvor de skulle hen på ferie.

Foreholdt, at onsdag den 24. oktober var den dag, der blev overdraget en Volvo til Tiltalte 4, forklarede tiltalte, at han var klar over, at der blev holdt et møde, men at han ikke vidste, at der blev overdraget en Volvo. "Jeg kan ikke gøre en skid" handlede om, at de to personer var større og stærkere end Tiltalte 3. "De to andre bliver stiktossede" er 2 personer, der var impliceret i det med den Toyota RAV4. Det var "bagmændene". Den ene person var en af de to, han kunne skaffe. De var stikhamrende tossede, fordi de mente, at de havde krav på en vis betaling for Toyotaen, selvom den var beskadiget. De mente, at de under alle omstændigheder skulle have noget med hjem fra udlandet - enten penge eller diamanter. De mente, at de bare måtte få en mindre pris for den, fordi den var bulet. Det var det, der mentes med "De skulle have haft noget med". Tiltalte 3 var nødt til at komme med et udspil til de 2 personer, der havde skaffet en Toyota RAV4. Han har fået oplyst, at de skulle have en kompensation for bilen - 10.000 til 15.000 kr. i form af penge eller diamanter. Det var Tiltalte 3, der kendte personen i udlandet, og han skulle finde på undskyldninger til dem i Danmark, fordi der ikke kom nogen betaling. En af de personer, var en af dem, der skulle hjælpe dem med at transportere bilerne derned. Han sagde til Tiltalte 3, at de selv måtte finde ud af det. Det nyttede ikke noget, at de skulle have gang i en større forretning sammen, når de allerede var kommet på tværs af hinanden. De måtte skubbe de 2 ud af det og afbryde aftalen om firehjulstrækkere og gøre det selv, når han kom ud. Det kan godt passe, at Tiltalte 3 sagde "Nej for nu skal vi snart ikke lave noget mere i vores liv så". Tiltalte 3 mente ikke, at det var en god idé, at de skulle gøre det selv. Tiltalte 3 mente ikke, at tiltaltes idé om selv at lave det, var så god som hans egen. De havde talt om, at de var trætte af det ræs. De havde talt om, at de ikke gad lave mere kriminalitet. En af personerne kendte P4, og hvis de brændte ham af, kunne det være, at P4 ikke ville hjælpe ham med rengøringsfirmaet. Det handlede ikke om, at de skulle have en stor mængde amfetamin hjem, og at de skulle "score kassen" på det. Han kom aldrig med til at levere biler til Tyskland. Han blev anholdt hurtigt efter, at han kom ud. Han nåede ikke at lave noget med Tiltalte 3 udover det med P3. De andre, som Tiltalte 3 skulle sige det til, er de 2, som var på ferie. Det havde ikke noget at gøre med de første 2 biler, som blev leveret og heller ikke med RAV4én. "De tager med derned" handler om, at de 2 personer havde været med nede at mødes med Tiltalte 4

Anklageren afspillede samtale nr. 52 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 29. oktober 2007 kl. 16.09.41. Opkald fra Tiltalte 3's telefon til Tlf nr. 1

Tiltalte forklarede hertil, at "ha snit ned" handler om en streg kokain. Når til-

talte kom ud, skulle han hygge sig med kokain. "Knokle" kunne han forestille sig havde noget med rengøring at gøre. Tiltalte 3 havde kontakter. Han kendte en fysioterapeut, som havde et fitnesscenter, hvor de kunne få en kontrakt, men der skulle lægges nogle kræfter i det.

Anklageren afspillede samtale nr. 59 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 1. november 2007 kl. 12.01.47. Opkald fra Tiltalte 3's telefon til mønttelefon på Kragsskovhede.

Tiltalte forklarede hertil, at han har kendskab til, at P3 havde lejet en Opel Astra. Samtalen handlede om, at Tiltalte 3 fortalte ham, at Tiltalte 1 havde afleveret en Opel Astra til en person i Spanien. Bilen var blevet lejet i det firma, som P3 havde med Tiltalte 3 og tiltalte. P3 mente, at bilen skulle erstattes. Det var derfor, at Tiltalte 3 sagde, at det kom til at koste dem 100.000 kr. De ville få en masse udgifter i firmaet med P3, som de aldrig havde tænkt sig at betale. Det var P3, der kom til at hænge på alle udgifterne. P3 var mærkelig. P3 havde sagt til Tiltalte 3, at han ikke gad mere, hvis ikke bilen blev betalt. P3 var ligeglad med, at der blev købt en masse ting, som aldrig blev betalt, men han var ikke ligeglad med bilen. P3 har i en pillerus truet tiltaltes kæreste og Tiltalte 3's kæreste med en kniv.

Tiltalte forklarede vedrørende samtale nr. 61, at hvis han og Tiltalte 1 var uvenner, kunne Tiltalte 3 gå imellem og få dem til at blive gode venner, og hvis Tiltalte 3 og Tiltalte 1 var uvenner, kunne han gå imellem. Han forsøgte at få Tiltalte 1 og Tiltalte 3 til at blive gode venner igen. Han sagde til Tiltalte 1 at han skulle give Tiltalte 3 en undskyldning.

Anklageren afspillede samtale nr. 27 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 22. oktober 2007 kl. 20.22.26. Opkald fra Tiltalte 3's telefon til Tlf nr. 1

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke havde betydning for hans og Tiltalte 3's samarbejde, at Tiltalte 3 og Tiltalte 1 var blevet uvenner. Han og Tiltalte 1 havde haft mange turbulente ture. Det var ikke usædvanligt, at nogle af dem var uvenner.

Anklageren afspillede samtale nr. 64 mellem Tiltalte 3 og Tiltalte 2 den 6. november 2007 kl. 16.41.30. Opkald fra Tiltalte 2 til Tiltalte 3.

Tiltalte forklarede hertil, at han tror, at Tiltalte 3 havde været oppe at skændes med den person, han kendte i udlandet. Han tror ikke, at han havde hørt om det før. Han kan ikke huske, hvad der lige ligger bag.

Anklageren afspillede samtale nr. 123. Samtale mellem Tiltalte 3

og [Tiltalte 2] den 17. november 2007 kl. 16.21.52. Opkald fra [Tiltalte 2] på [Tlf nr. 1] til [Tiltalte 3's] telefon.

Tiltalte forklarede hertil, at han på det tidspunkt stadig blev holdt orienteret af [Tiltalte 3] om, hvad der skete. De skulle til at have fakta på bordet og finde ud af, om det blev til noget. De skulle i gang for alvor, når han kom ud. Han kan godt huske, at de talte om, at [Person 5] skulle til Australien, og at hun droppede ud af Universitetet. Han kan ikke huske, hvem han mente, når han spurgte, "har du snakket med ham siden eller hvad".

Anklageren afspillede samtale nr. 124 mellem [Tiltalte 3] og [Tiltalte 2] den 19. november 2007 kl. 20.48.54. Opkald fra [Tiltalte 3's] telefon til [Tiltalte 2] på [Tlf nr. 1].

Tiltalte forklarede hertil, at han talte i en mobiltelefon, og at han tror, at han var bange for, at vagterne skulle opdage ham. Han mener ikke umiddelbart, at det var noget vigtigt, han ville snakke med [Tiltalte 3] om.

Foreholdt, at den 19. november 2007 var en mandag, og at [Tiltalte 3] og [Tiltalte 4] mødtes onsdag den 21. november 2007, forklarede tiltalte, at når [Tiltalte 3] sagde: "Det er først onsdag", var det en hentydning til, at han skulle ned at snakke med personen. Det kan godt være, at han havde nogle spørgsmål fra de personer, han sad med på "Heden".

Anklageren henviste til samtale 87, samtale mellem [Tiltalte 3] og [Tiltalte 2] den 22. november 2007 kl. 15.58.48. Opkald fra [Tiltalte 3] til [Tiltalte 2], hvorunder [Tiltalte 3] siger: "Jeg får 40 hjem".

Anklageren afspillede samtale nr. 97 den 30. november 2007 kl. 12.04.35. Anklageren oplyste, at det, man - efter politiets opfattelse hører på båndet - er, at [Tiltalte 3] ringer til en telefonsvarer, og hvor man kan høre [Tiltalte 3] og [Tiltalte 2] tale i baggrunden.

Tiltalte forklarede hertil, at det nok skal passe, at det var ham og [Tiltalte 3], der kunne høres i baggrunden. "Han kører da i aften" kunne handle om mange ting. Det kunne være [P4], og det kunne være [P3]. Han mener ikke, at det er noget, der har interesse for denne sag.

Da han sad på "Heden", lød det godt, da han talte med de personer, der kunne skaffe firehjulstrækkere. Efter at han kom ud, lagde han al sin tid i at få gang i rengøringsfirmaet. Bortset fra da han købte amfetamin af [Tiltalte 3] og solgte det videre, har han kun brugt tid på at få startet rengøringsfirmaet. Han var ikke med på ture til Hamborg. Han kan godt huske noget om levering af maskiner og betaling i diamanter. Det kom aldrig i gang. Han er næsten sikker på, at han ikke var involveret i planlægningen af det. Han tror, at de alle forhørte sig hos de personer, de kendte, om det kunne lade sig gøre at

fremskaffe maskinerne, men der kom aldrig nogle maskiner frem. Der gik ikke ret lang tid, før han blev anholdt igen. Han har ikke haft nogen kontakt med de 2 personer, der blev stiktossede.

Han hørte ikke om amfetamin, da han kom ud. Han havde tidligere overfor Tiltalte 3 givet udtryk for, at han var utryg og ikke turde være med. De talte herefter først om det, da Tiltalte 3 sagde til ham, at han nu havde den amfetamin, som tiltalte skulle have. Selv om de var meget sammen, talte de ikke om amfetaminen før det tidspunkt, hvor Tiltalte 3 oplyste, at han havde fået tiltaltes amfetamin.

Tiltalte blev foreholdt, at P3 har forklaret, at tiltalte var sammen med Tiltalte 3 om alt.

Tiltalte forklarede hertil, at P3 er Tiltalte 3's kammerat og ikke tiltaltes. P3 er dybt ustabil. Tiltalte 3 har løbende fortalt ham om amfetamin. Han har givet udtryk for, at han ikke ville høre mere om det. Det kan være, at P3 godt ville høre mere om det.

Tiltalte blev foreholdt, at vidner har forklaret, at han og Tiltalte 3 var ved at planlægge indsmugling af kokain, og at Person 6 har forklaret, at han blev spurgt, om han ville sætte penge i indsmugling af kokain.

Tiltalte forklarede hertil, at han og Tiltalte 3 forsøgte at få startet noget med Person 6, men det handlede ikke om narkotika. Han tror, at det har været en hævnaktion fra Person 6's side, når han har forklaret, at tiltalte og Tiltalte 3 spurgte ham, om han ville sætte penge i indsmugling af kokain.

Tiltalte forklarede videre, at han var med ude ved Person 7, og at han så, at Tiltalte 3 tog en taske. Han regnede med, at der var tøj eller lignende i tasken - udover det ene kg amfetamin, han skulle have. Han regnede med, at amfetaminen var gemt i tasken sammen med tøj, hvis de blev stoppet af politiet. Han troede ikke, at der var mere amfetamin i tasken udover det ene kg, som han skulle have. Han fandt først ud af, at der havde været 10 kg i tasken, da Tiltalte 3 havde afgivet forklaring. Han troede efter anholdelsen, at det var 20 kg amfetamin i tasken, fordi politiet sagde det. Da de kørte fra Person 7 sagde Tiltalte 3, at han skulle mødes med en kammerat. De kørte lidt, hvorefter de svingede ind til siden. Da gik det op for ham, at der nok havde været mere amfetamin i tasken. Det var da Tiltalte 3 kom tilbage efter at have afleveret tasken. Han og Tiltalte 3 drøftede ikke, hvor meget amfetamin, der var i tasken.

Han og Tiltalte 3 fortalte hinanden det meste af, hvad de havde gang i. Tiltalte 3 fortalte ham også om bilerne. Tiltalte 3 fortalte, at Tiltalte 1 havde været med i den bil, som tiltalte havde kendskab til. Tiltalte 3 fortalte ham om planerne om amfetamin. Han nævnte absolut ikke Tiltalte 1. Det var tiltaltes ind-

tryk, at **Tiltalte 3** var alene om det med amfetaminen. Det kan han sige næsten 100% sikkert, fordi han var sammen med **Tiltalte 3** næsten hele tiden. Det var i forbindelse med et af de første besøg på Kragsskovhede i september 2007, at han først hørte om, at **Tiltalte 3** ville skaffe amfetamin.

Han blev anholdt og nægtede at udtale sig i grundlovsforhøret. Han udtalte sig først den 4. september i år. Han ville ikke udtale sig om sin del, før han fik oplyst, at **Tiltalte 3** havde tilstået. Politiet mener, at bilerne var betaling for narkotika, så han var nødt til at udtale sig om det hele, hvis han skulle afgive forklaring.

Advokat Lars Henriksen nedlagde påstand om, at der udfærdiges en oversat udgave af retsbogen løbende, således at **Tiltalte 4** har mulighed for at følge med.

Anklageren oplyste, at han har skrevet til advokat Lars Henriksen den 30. oktober 2008 og gjort gældende, at det er anklagemyndighedens opfattelse, at **Tiltalte 4** ikke har krav på en oversættelse af retsbogen. Det handler ikke om, at **Tiltalte 4** ikke skal have adgang til at læse i retsbogen, men udelukkende om, i hvilken form **Tiltalte 4** skal have adgang til retsbogen. **Tiltalte 4** har ligesom alle de andre tiltalte adgang til alle ringbind i sagen. Han har mulighed for at få oversat retsbogen via tolk eller sin forsvarer. Anklageren henviste til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 6, stk. 3, nr. e. Det fremgår heraf, at tiltalte skal have vederlagsfri adgang til tolk. Bestemmelsen siger ikke noget om, i hvilket form det skal ske. Anklageren henviste til "Den Europæiske Menneskerettighedskommission for praktikere", side 391 f.

Anklageren anførte endvidere, at advokat Lars Henriksen har anmodet om en skriftlig oversættelse af anklageskriftet og de bestemmelser, der er nævnt i anklageskriftet. Anklageren har imødekommet begge anmodninger, og anklagemyndigheden finder ikke, at det er nødvendigt tillige at oversætte retsbogen.

Advokat Lars Henriksen gjorde gældende, at det slet ikke nødvendigt at tage Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i brug. Efter retsplejeloovens § 729 a, stk. 2, skal retten meddele forsvarerne kopi af retsbøger, som forsvarerne kan gøre de sigtede bekendt med. Retten kan pålægge forsvarerne ikke at overlevere en kopi til sigtede. Efter denne bestemmelse har tiltalte en ret til at få overleveret kopi af retsbogen. Retsplejelovens § 149 fastslår, at retssproget er dansk, men at afhøring af personer, der ikke forstår dansk, skal så vidt muligt ske ved hjælp af translatør. Det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 3, punkt a, at en sigtet har ret til at blive underrettet snarest muligt på et sprog, vedkommende forstår. Det fremgår af litra e, at en sigtet har ret til vederlagsfri adgang til en tolk. Regelgrundlaget fører til, at der allerede efter retsplejeloven i en sag af denne karakter, der strækker sig over lang tid, er en ret til at få oversat rets-

bogen. Såfremt det ikke er tilfældet, er retsplejelovens § 729 a uden betydning for **Tiltalte 4**. Retsbogen er central, idet den danner grundlag for den proceduren. Hvis der usikkerhed om, hvad der er forklaret, er det nødvendigt, at **Tiltalte 4** har adgang til en oversat retsbog. Der skal gives lige vilkår for alle de tiltalte i denne sag. Hvis tolken skal med i fængslet og oversætte retsbogen for **Tiltalte 4**, vil det give et meget større ressourceforbrug.

Retten afsagde

kendelse

Indledningsvis skal bemærkes, at **Tiltalte 4** under sagen via tolk har fået oversat alt, hvad der foregår under retsmøderne.

Der er endvidere mulighed for, at **Tiltalte 4** sammen med sin forsvarer og en tolk kan gennemgå retsbøgerne.

Retten finder ikke, at **Tiltalte 4** har krav på, at retsbøgerne oversættes til engelsk, idet det ikke følger af hverken retsplejelovens § 729 a, stk. 2 eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 3, hvorfor

bestemmes:

Den af advokat Lars Henriksen på vegne **Tiltalte 4** fremsatte begæring om oversættelse af retsbogen til engelsk tages ikke til følge.

Tiltalte 4 blev gjort på ny bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Tiltalte 4 forklarede, at han er 58 år gammel. Han er født i Liverpool i England. Han har gennemgået skolegang indtil, han startede på Universitet. Han studerede 1600-tallets europæiske historie. Han opholdt sig i Holland, da han blev anholdt. Han har postadresse på **Adresse 1**. Han har kontor på **Adresse 2**. Han har rejst ind og ud af Holland hele sit liv. Han har boet i England og Holland. Han har også adresser i England i Liverpool, hvor han blev født. Han er forretningsmand og arbejder med import og eksport fra Vestafrika. Han vil gerne være forfatter. Han handler blandt andet med biler, maskiner og brugt tøj. 80% af alle computere i hele verden ender i Afrika på et eller andet tidspunkt. Han eksporterer også brugt tøj fra Europa til Afrika. Han får fat i tingene og giver det til en agent, der sender det videre. Han har et registreret firma. Da han blev arresteret i Holland fik forretningsforbindelser og venner deres huse undersøgt. I et tilfælde var der 17 betjente i et lille hus. Der var en ung dreng til stede, som stadig får medicin for de problemer, han har oplevet under den gennemsøgning. Han ønsker ikke, og han tillader ikke, at denne retssag skal være en informationsindsamlingsproces, som har til formål at besøge folk og

udsætte dem for samme behandling. Det er også sket i England, hvor det engelske politi smadrede døre. Han ønsker ikke, og han vil ikke tillade, at hans deltagelse i denne retssag vil medføre problemer for hans familie og forretningsforbindelser. Adresse 1 ligger i en lille forstad, og gaden, hvor huset blev ransaget, er kun 2-3 meter bred. Der var en hel række af politibiler. Der var 2 danske og måske et dusin hollandske. Det forårsagede uro og ydmygelse for folk, som betyder meget for ham. Det var en skandale i det lille lokale område.

Anklageren henviste til bilag B-5-4-9-1 (bind 1).

Tiltalte bekræftede, at Adresse 1 er hans postadresse. Person 8 er en af hans venner.

Tiltalte blev foreholdt, at Person 8 har bekræftet, at hun kender tiltalte, men at han ikke har vist sig hos hende siden sidste år, og at der ikke er nogle af hans ting til stede i huset.

Tiltalte forklarede hertil, at han har fået at vide, at hun blev spurgt, om han boede der, og hun svarede, at han ikke havde boet der siden oktober, men at han havde besøgt stedet. Han tror også, at det fremgår af papirerne, at en af de biler, han disponerede over, befandt sig i området.

Tiltalte forklarede videre, at han kun har haft adgang til kontoret 3-4 måneder. Det er ikke hans permanente kontor. Postkassen på kontoret er ikke særskilt, så når der kommer post, falder det ned, så alle har adgang til det, og det er ikke tilfældet på Adresse 1. Han er klar over, at retten vil se mistænksomt på, at han undlader at give svar, men han vil beskytte familien. Han tror på det danske retssystem. Hvis afgørelsen skal afhænge af, om han kan præsentere store navne i denne ret, kan han præsentere 100 forretningsmænd. Det er vigtigt for ham, at han får forklaret sig til dommerne, så de får forståelse for, hvordan historien hænger sammen. Han er næsten 60 år gammel. Hvis han bliver dømt efter anklageskriftet, vil det for ham svare til en livstidsdom. Han vil gerne have retten til at få den bredest mulige forståelse for, hvad der er sket i sagen fra start til slut. Han er blevet spurgt om specielle detaljer om sin forretning. Han har forudset, at det ville ske, og han skrev til anklageren i Holland, efter han blev anholdt. Han tryglede anklageren om at give ham alle data fra hans arrestation. Det er vigtigt for ham at have sine papirer. Han og hans forsvarer har bedt om disse papirer konstant fra april måned. Han er blevet nægtet at få papirerne udleveret. Politiet har endda stjålet papirer fra ham.

Tiltalte bekræftede, at Adresse 2 blev ransaget den 23. april 2007.

Anklageren henviste til bilag B-5-4-10-1.

Tiltalte forklarede, at **Person 9** er hans udlejer. Det kan godt passe, at han benyttede sig af adressen i ca. 3 måneder. Han betalte 1.750 euro om måneden i husleje. Det er rigtigt, at han begyndte med at betale 100 euro om dagen i husleje. **Person 9** fik senere skattemæssige problemer på baggrund af, hvor meget der blev betalt og opgivet. Alle de ejendele, der blev fundet der, tilhører ham. Han vil gerne bede retten lægge mærke til, hvor mange politifolk, der var i den lejlighed.

Han havde haft kontakt med de medtiltalte. Hvis han var politimand og havde overværet de møder, ville han også selv være nysgerrig. Det blev undersøgt af politiet. Der var lytteudstyr på hans kontor. At han blev kaldt **Navn 2** har ikke noget med **Land** at gøre, men er fordi han **Udeladt**, **Navn 2**. Det er hans øgenavn. Han bliver også kaldet "**Navn 3**".

Det vil være lettere for ham, hvis han kan få lov til at komme med sin samlede historie. De medtiltalte er de sidste i en række danske personer, han kontaktede om et underliggende problem, han havde. Det er af afgørende vigtighed, at det brede billede kan ses. Ellers får han mange problemer. Han ønsker ikke at disrespekttere de medtiltalte. Der er en grund til, at han kontaktede de unge mennesker. Han ved ikke, hvem af dem, han mødte først. Han vil ikke modsige det, der står i observationsrapporterne. Så vidt han kan se, er det komplet dækket af det danske politi. Han har ingen ide om datoerne, fordi han ikke kan få sine papirer. Hvis politiet siger, at han var i Hamborg på en given dato, vil han overhovedet ikke modsige det.

Han tror, at det var unge **Tiltalte 3**, han mødte i Hamborg. Han kender hr. **Person 10**. Han kan se på tidslinien, at han den 8. september 2007 mødtes med **Tiltalte 1** og **Person 10** på Ibis Hotel. Han kendte ikke deres navne. Han benævner dem skiftevis som **Navn 4** og **Navn 5**. Hvis politiet siger, at det var **Person 10**, han benævnte som **Navn 5**, var det sikkert ham. Han benytter sig som regel af navne fra dansk historie.

Tiltalte oplyste, at det vil tage ham 15-20 minutter at give det brede billede i sagen.

Anklageren erklærede sig indforstået med, at tiltalte kommer med sin redegørelse.

Tiltalte forklarede, at historien begynder i julen 1995. Han undslap fra Horsens Statsfængsel. Den mand, der var afgørende medvirken til hans flugt, som han dengang ville beskrive som sin kæreste danske ven, hjalp ham på den måde, at han støttede ham og gjorde hans flugt vellykket. Hans ven fik ham ud af landet. Et års tid senere blev han arresteret og ført tilbage til Horsens Statsfængsel. Han gendannede sine bånd med sin danske ven, som han mødte. Han har givet vennen dæknavnet "**Navn 6**" som den danske historiske skikkelse. Han blev sendt fra Horsens Statsfængsel til Vridsløselille, hvor han udstod sin straf. Desværre mistede han kontakten til "**Navn 6**", fordi han

havde forlagt hans data under en flytning. Han fortsatte med sit liv og for ca. 2 år siden i 2005/2006 mødte han igen "Navn 6" i det sydlige Spanien. Det var selvfølgelig vidunderligt. De snakkede sammen. På det tidspunkt havde han travlt i Vestafrika med en lang række forretningsprojekter - han havde især med diamanter at gøre. I løbet af en række møder med "Navn 6", der ikke længere sad i fængsel, etablerede han et program sammen med "Navn 6" med sine diamanter. Det var uslebne sten. Alt gik godt i starten. Han var meget glad for den måde, tingene forløb på. I 2006/2007 uden at han kan sige det nøjagtige tidspunkt, blev en stor mængde uslebne diamanter leveret til "Navn 6". Diamanterne havde en værdi af mange millioner danske kr. I begyndelsen af den kontakt, begyndte betalingerne at aftage, og derefter stoppede de. Det var selvfølgelig ødelæggende, og det forårsagede, at hans familie i Vestafrika blev sat under pres. Det blev meget kritisk, og det er hele grundlaget for, hvorfor han sidder i denne retssal i dag. Han kunne ikke selv komme til Danmark, fordi han har livsvarigt indrejseforbud på grund af dommen på 8 års fængsel fra 1992. Han kontaktede en anden dansk ven for at finde frem til "Navn 6". Mareridtet begyndte først da for alvor. Han kunne ikke få "dem" til at mødes med sig. Han henvendte sig til en anden gruppe i København. Igen kunne han ikke selv rejse over grænsen. De andre skulle også finde frem til "Navn 6", og det mislykkedes også, så nu stod han i en situation, hvor hans familie var under konstant pres. Han var selv under pres. Han havde økonomiske problemer, fordi han var nødt til at tage penge af sin egen lomme for at løse nogle af problemerne. Det var et stort rod.

Hvis han må spole frem til det, han vil betegne som "Gruppe 5", tror han, at han fik kontakt med dem via "Navn 5". Han tror, at "Navn 5" var Person 10. Da han første gang mødte Tiltalte 1, måtte han beslutte, om han kunne sætte de mennesker i gang med det, der i virkeligheden var en dusørjagt. Han måtte lave et program, hvor de skulle forsøge ikke at kidnappe "Navn 6", men lægge ham under pres. Han forsøgte at bringe dem tæt på sig. Han gav dem nogle diamanter - som han husker det, var der både slebne og uslebne. Det var ikke den fineste kvalitet. "Dem" er gruppe 5. To af dem, ikke den unge T2, var med, men der var også andre. Der var også andre i "Gruppe 5". Nogle af observationerne taler for sig selv, men bredt fortalt vil han kalde dem "Gruppe 5". Efter at have mødt Tiltalte 1, mødte han også andre personer. En af dem sidder her i retten. Han var bevidst om, at det var unge mennesker. Han var i en position, hvor han havde mulighed for at henvende sig til meget magtfulde mennesker i Danmark om hans problemer med "Navn 6", men han tog en forkert beslutning. Det er ikke for ikke at respektere de medtaltale. Han følte, at han lettere kunne håndtere situationen med de medtaltale. Det ville ikke koste ham så mange diamanter for det, han ville have udført. Sagen "i en nøddeskal" var, at han ville have fat i "Navn 6". Da han kom ind i "Gruppe 5"s sfære, var han under endnu mere pres, fordi hans familie i Vest-afrika på det tidspunkt var blevet taget. Han havde kone og et lille barn. Han var under et enormt pres. Han ønskede ikke at fortælle Tiltalte 1 og Tiltalte 3 hele historien, fordi han følte, at det ville koste ham mere, hvis de vidste, hvor desperat han var. Han ønsker ikke

Tiltalte 2 (T2)

at fornærme de medtiltalte, men han kan ikke sige det på anden måde, end at de også berøvede ham. I dag tror han, at "Gruppe 5" fandt frem til "Navn 6", og mennesker omkring ham. Han mener, at de herefter spillede dobbeltspil, og det kan han kun forklare ved hjælp af nogle af de data, der er i sagen. Der er visse spørgsmål, der ikke vil kun besvares af de medtiltalte. Det er, fordi han mener, at de medtiltalte selv er så langt fremme i processen og ikke kan give det fulde billede vedrørende diamanter. Han kan ikke sige, hvem fra "Gruppe 5", der stjal fra ham. I sidste ende forråbte gruppen ham og bragte hans familie i endnu større fare. Man kan se, hvor mange gange han var til møder i Hamborg. Man kan også se hans vrede mod "Tiltalte 1" i Spanien. Han tror, at der blev brugt vendingen: "Du er ikke soldat".

Efter han kom igennem en periode, hvor han var dybt inde i kriminalitet, er han meget bevidst om, at man ikke sladrer i en retssal eller stikker hinanden. Siden hans søn blev født i 2005, har han forsøgt at lægge sit liv om.

Han ønsker at undskylde til sine medtiltalte. Han vil komme til retten i morgen og sige den fulde sandhed. Det vil ikke stille dem i et godt lys. Han har ikke noget at sige omkring stoffer, for det aner han ikke noget om. Han havde ingen ide om, at bilerne var stjålet. Hans udtalelser i morgen vil gå på, hvordan de medtiltalte bestjal ham, da de ledte efter "Navn 6".

Anklageren oplyste, at vidnerne er afvarslet til retsmødet i morgen.

Sagen udsat til fortsat hovedforhandling den 7. november 2008 kl. 09.00.

Retten hævet kl. 15.00.

Dommer